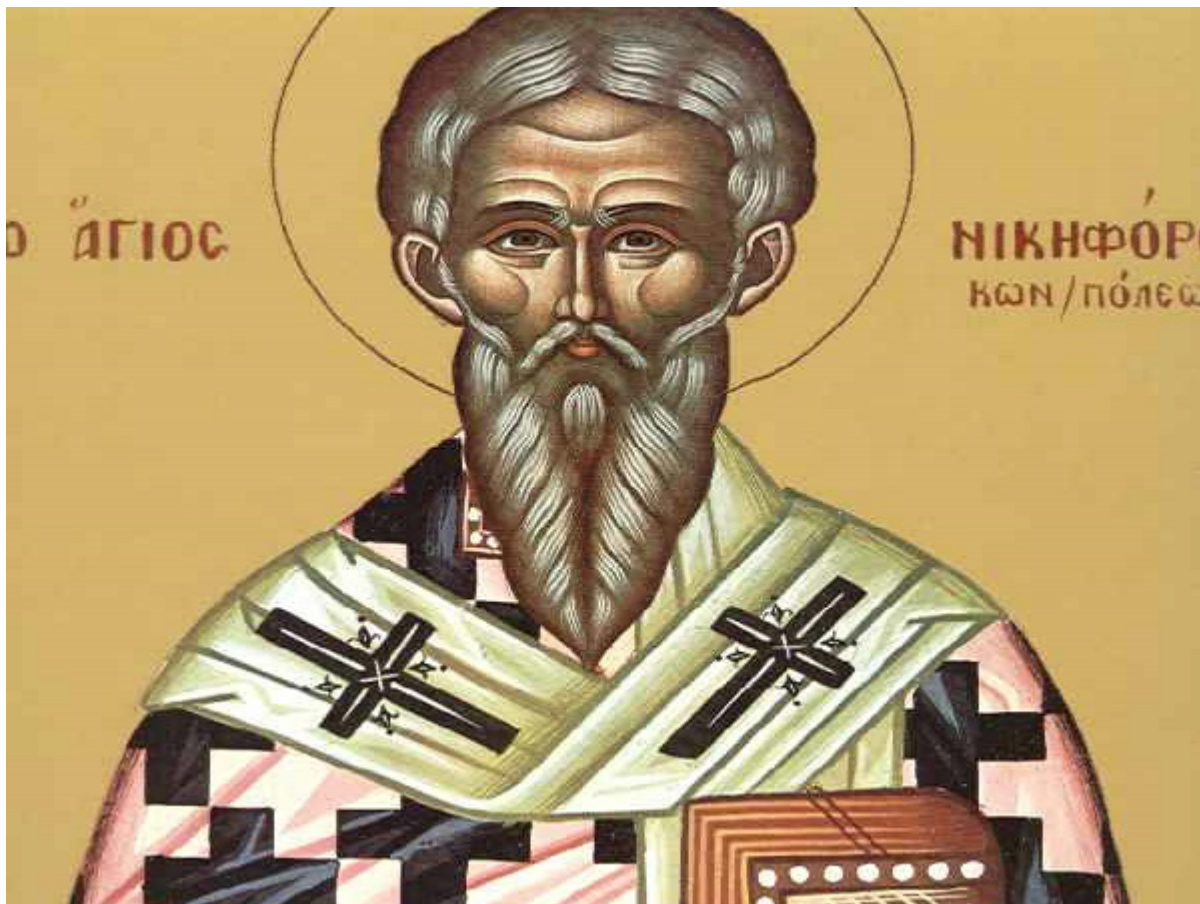

Άγιος Νικηφόρος, αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ο ομολογητής

/ [Πεμπτούσία](#)

Ο άγιος Νικηφόρος, ο πρώτος με το όνομα αυτό πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (806-815 μ.Χ.), υπήρξε γέν-νημα και θρέμμα της βασιλίδας των πόλεων, δηλαδή της Κωνσταντινουπόλεως. Γεννήθηκε κατά την εποχή της βασιλείας του δυσσεβούς αυτοκράτορα Κωνσταντίνου Ε' του Κοπρωνύμου (741-775 μ.Χ.), και συγκεκριμένα κατά το έτος 758 μ.Χ. Οι γονείς του Θεόδωρος και Ευδοκία κατάγονταν από ευγενή και ονομαστή γενιά.

Ο Θεόδωρος ήταν συντάκτης των βασιλικών προστα-γμάτων, και επομένως είχε σημαντικότερη θέση κοντά στον αυτοκράτορα. Κατηγορήθηκε όμως στον αυτοκράτορα ως προσκυνητής των θείων Εικόνων. Για το λόγο αυτό του καταξέσχισαν με ανελέητη μαστίγωση το σώμα και εν συν-εχεία τον εξόρισαν στο

φοβερό φρούριο των Μυλάσων της Καρίας της Μικράς Ασίας. Μετά από κάμποσο χρονικό διάστημα ανακλήθηκε από την εξορία. Επειδή όμως δεν υποχώρησε στα βασιλικά προστάγματα, και πάλι εξορίστηκε πέρα από τη Νίκαια της Βιθυνίας, της Μικράς Ασίας. Στον τόπο εκείνο της εξορίας, αφού έζησε έξι χρόνια με πολλές ταλαιπωρίες και κακοπάθειες, εξεδήμησε προς Κύριον.

Ο γιος του Θεόδωρου, ο τίμιος Νικηφόρος, από τη στιγμή σχεδόν που γεννήθηκε, γαλουχήθηκε μέσα στα σπάργανα της Ορθοδοξίας. Μόλις δε ο Νικηφόρος πέρασε τη νηπιακή ηλικία και αφού έλαβε άριστη εκπαίδευση, κατατάχτηκε στους συντάκτες των βασιλικών προσταγμάτων, έγινε δηλαδή γραμματέας του αυτοκράτορα. Κατόπιν όμως θεώρησε όλα τα του κόσμου ως σκύβαλα και ως ιστό αράχνης, και γι' αυτό έφυγε από την Κωνσταντινούπολη και πήγε στην Προποντίδα. Όντας δε μόνος εκεί, ήταν στο Θεό και μόνο αφοσιωμένος, ασκούμενος με ποικίλους κόπους και ταλαιπωρίες. Επειδή όμως εξεδήμησε προς Κύριον ο μέγας πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ταράσιος, το 806 μ.Χ., ο Νικηφόρος, ύστερα από πίεση και θερμή παράκληση του συνωνύμου του αυτοκράτορα Νικηφόρου Α' (802-811 μ.Χ.), ανήλθε στο πατριαρχικό θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως.

Μετά από πέντε χρόνια, το 811 μ.Χ., απεβίωσε ο αυτοκράτορας Νικηφόρος Α' και τον διαδέχτηκε στον αυτοκρατορικό θρόνο ο γιός του Σταυράκιος (811 μ.Χ.). Αυτός όμως πέθανε πολύ γρήγορα, ύστερα από βασιλεία δύο μόνο μηνών, και τον διαδέχτηκε στο θρόνο ο ευσεβέστατος Μιχαήλ Α' Ραγκαβές (811-813 μ.Χ.). Τούτον όμως τον εξεθρόνισε ο θηριώνυμος Λέων Ε' ο Αρμένιος και, αφού του πήρε την εξουσία, βασίλευσε μέχρι το 820 μ.Χ.

Ο Λέων, μόλις ανήλθε στον αυτοκρατορικό θρόνο, ανακίνησε τον διωγμό κατά των αγίων Εικόνων και της Ορθοδοξίας. Πόσα δε και ποια επιχειρήματα χρησιμοποίησε και τι προσπάθειες κατέβαλε με παρρησία ο σεβάσμιος εκείνος πατριάρχης Νικηφόρος, προκειμένου να πείσει τον ασεβή αυτόν αυτοκράτορα να ορθοφρονήσει και να παύσει τον διωγμό κατά των θείων Εικόνων, είναι αδύνατον να ειπεί και να γράψει κανείς. Ο θεομισής όμως Λέων εξεδίωξε τον άγιο Νικηφόρο από τον πατριαρχικό θρόνο, το 815 μ.Χ., και, αφού τον εξόρισε και τον έκλεισε σε μια απάνθρωπη φυλακή, πρόσταζε να μην του προσφέρει κανείς ούτε την παραμικρή παρηγοριά.

Σ' αυτήν την άθλια και ελεεινή κατάσταση της φυλα-κής έζησε ο ευγενής την καταγωγή και γενναίος πατριάρ-χης Νικηφόρος Α', μέχρις ότου ο πανάθλιος αυτός αυτοκράτορας Λέων Ε' κατακρεουργήθηκε το 820 μ.Χ. από τους οικείους του μέσα στον ιερό Ναό, τον ευρισκόμενο στην περιοχή του Φόρου. Μετά από το θάνατο του αυτοκράτορα ο Νικηφόρος αφέθηκε ελεύθερος.

Ο μακαριστός Νικηφόρος διετέλεσε πατριάρχης εννέα χρόνια, ενώ στην εξορία βρισκόταν επί δεκατρία χρό-νια. Καταπονήθηκε και καταταλαιπωρήθηκε από τις διώ-ξεις και τις κακοπάθειες για χάρη της Ορθοδοξίας. Μόλις δε ο Άγιος συμπλήρωσε τα εβδομήντα του χρόνια (828 μ.Χ.), παρέδωσε το πνεύμα του στα χέρια του Θεού.

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρόπουλου, Θεολόγου-Φιλολόγου-Λυκειάρχου, Με τους Αγίους μας, Ιούνιος, σ. 14-17).